

σεν, διότι ἀνυψώσας ἔθεσε τὸν πόδα τοῦ ἐπὶ τῶν ἀνδάλων του.

«Καλὸν μου σκυλί!» εἶπεν ὁ Στέφανος, καὶ ἔθωπευσε τὴν κεφαλὴν του... ἀξιόλογον σκυλί!»

Ἦδη ἀμφότεροι ἦσαν σύμφωνοι ν' ἀφήσῃσι τὸ καπνιστήριον τὴν νύκτα ἐκείνην εἰς τὴν τύχην του. Ἀλλὰ πόσον ἐξεπλάγη ὁ κυνήγος τὴν ἐπομένην πρωΐαν, ἀφοῦ ἐπεθεώρησε τὰ καπνιστήριά του καὶ εὔρε μόνον ἕξ. Τοῦτο ἦτο λίαν αἰνιγματώδες. Εἶχε θηρεύσει ἀκόμη τέσσαρας ἐλάφους, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας, τῶν ὁποίων οἱ μῆροί ἐκρεμάσθησαν ἐπίσης ἀλλ' ὁ νυκτοκλέπτης προδύτησε τὸ ξηρὸν καπνιστὸν, καὶ οὔτε ἤγγισε καὶ τὰ ἄλλα κρέατα.

«Πόππου!» εἶπεν ὁ Στέφανος, «τὸ πρᾶγμα καταντᾷ σοβαρόν. Θά κατασκοπεύσω ὅλην τὴν νύκτα. Ἡ σελήνη φέγγει καὶ δύναμαι νὰ ἐπιτηρῶ τὸ καπνιστήριον ἀπὸ τὴν κλίνην μου, ἐὰν ἀφαιρέσω τὰ δέρματα· καὶ σὺ, Πόππου—ἀλλ' ἔλα ἐδῶ, καὶ ἄφες αὐτὸ τὸ κατηραμένον κρανίον τῆς ἄρκτου, ἀκούεις, θά κοιμηθῇς ὅχι μέσα εἰς τὸ καπνιστήριον, ἀλλ' ἔξωθεν αὐτοῦ—ἐὰν πλησιάζῃ τις, θά τὸν ὀσφρανθῇς καλλιτέρα καὶ θά τὸν καταδιώξῃς».

Ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς νύκτας κατεσχόπευεν ὁ Στέφανος—ἐπὶ τρεῖς ὁλοκληροὺς νύκτας περιεφέρετο ὁ Πόππου περὶ τὸ καπνιστήριον εἰς τὸ φῶς τῆς σελήνης,—ἀλλ' οὐδὲν ἐφάνη τὴν τετάρτην, ὅτε ἀμφότεροι ἐζήτησαν τὰς κλῖνας τῶν, κεκμηκότες ἐκ τῆς ἀγρυπνίας, ὁ κλέπτης ἦλθε πάλιν, καὶ τὴν ἐπομένην πρωΐαν ἐκρέμαντο μόνον πέντε χειρομῆρια. Ἡ ὑπομονὴ ἀγρίου ἤθελεν ἐξαντληθῇ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει, ὁ δὲ Στέφανος ἦτο μόνον Χριστιανός· ὅθεν σταθεῖς πρὸ τῆς θύρας τοῦ καπνιστηρίου, ἐν μεγίστῳ θαυμασμῷ, καὶ θεωρῶν ἐντὸς αὐτοῦ ἀνεφώνησεν.....Εἶμαι διὰ κρεμάλαν, ἐὰν δὲν ἀνακαλύψω τί συμβαίνει ἐδῶ μέσα!» Οὐδὲ ὁ Πόππου ἤξευρε, διότι ἴστατο πλησίον τοῦ κυρίου του, καὶ ἐθεώρει μετὰ τῆς αὐτῆς ἐκπληξέως εἰς τὸ ἀκατανόητον τοῦτο βασιανιστήριον. Ἀμφότεροι ἐκίνησαν τὰς κεφαλὰς ἐν μεγάλῳ θαυμασμῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.—ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ.

Ὁ Στέφανος ἤρχισεν ἤδη ν' ἀνησυχῇ περὶ τοῦ πρακτέου. Ὑπῆρχε τι ἀκατάληπτον μυστήριον ἐν ὅλῃ τῇ φύσει τῆς κλοπῆς, καὶ ἀπεφάσισε νὰ διανυκτερεύσῃ μίαν εἰσέτι νύκτα, καὶ τὴν ἐπαύριον νὰ μεταβῇ νὰ συμβουλευθῇ τὸν πλησιέστερον γείτονά του, καὶ ἐξιχνιάσῃ τι, εἰ δυνατόν, περὶ τῆς ὑποθέσεως. Ὁ δὲ πλησιέστερος γείτων κατῴκει ἀκριβῶς εἰς ἀπόστασιν εἰκοσὶ μιλίων. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἵππος τοῦ ἐβόσκει πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ ἐσκόπει νὰ τὸν ζητήσῃ συγχρόνως, ἤθελε διὰ μιᾶς βολῆς νὰ φονεύσῃ δύο τρυγόνας.

Ὅτε δὲ πάλιν εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἀπέβασε τὸ πυροβόλον του, ἐκαθάρισε τὸν λύκον, ἔχυσεν ὀλίγον ἐλάφου πάχος ἐπὶ τινος ὀπῆς κατεσκευασμένης ἐπιτηδὲς διὰ τὸ κοντάκιον, ἔκοψε ζεύγος λωρίων διὰ τὰς περικνημίδας, καὶ ἐπὶ τέλους ἀνέλυσε μόλυβδον διὰ

νὰ χύσῃ σφαίρας. Ὁ κύων δὲ ἰδὼν τὸν κύριόν του ἀσχολούμενον εἰς τὸ πυροβόλον του, ἐκάθησεν ἀπέναντί του, καὶ ἐθεώρει αὐτὸν διὰ τῶν μεγάλων καὶ μελανῶν ὀφθαλμῶν του, ἐπειδὴ πιθανῶς προσεδόκα, ὅτι ἐμελλον νὰ ὑπάγῃσι κατ' εὐθείαν εἰς τὸ δάσος. Τὸ δυστυχὲς ζῶον ἦτο κουρασμένον, ἂν καὶ εἶχε κοιμηθῇ ὁλόκληρον τὴν νύκτα· μετ' ὀλίγον ἐκλείσαν οἱ ὀφθαλμοὶ του, καὶ ἐκλινε ποτὲ μὲν εἰς τὸ ἐν μέρος, ποτὲ δὲ εἰς τὸ ἄλλο.

«Πήγαινε νὰ κοιμηθῇς, Πόππου», εἶπεν ὁ γέρον, «δὲν θά ὑπάγωμεν εἰς τὸ κυνήγιον σήμερον. Πήγαινε νὰ ἐξαπλωθῇς». Ὁ Πόππου βεβαίως δὲν ἀνέμεινε νὰ τοῦ τὸ ἐπαναλάβῃσι καὶ πάλιν, ἀλλ' ἐγερθεὶς καὶ τανύσας πρῶτον τὸν ἓνα τῶν ὀπισθίων ποδῶν καὶ ἔπειτα τὸν ἕτερον ἔξεσε τὴν κεφαλὴν του, μετ' ἐκτάκτου δ' εὐκυνησίας ἀνέβη ἐπὶ τῆς κλίνης του, περιστράφη περὶ τὸν ἑαυτοῦ ἄξονα τρεῖς κατὰ τὸ σὺνηθες, καὶ ἐξηπλώθη νὰ κοιμηθῇ ὕπνον γλυκύτατον.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ Στέφανος εἶχε καταβιβάσει τὴν πυριτοβολοθήκην ἐκ τοῦ τοίχου, καὶ ἠρεύνα τὸ περιεχόμενον, ἵνα ἴδῃ, ἐὰν τὰ πάντα ἦσαν ἐν τάξει διὰ τὴν ἐκδρομὴν τῆς ἐπαύριον. Πέντε σφαῖραι καὶ μία ἐν τῷ πυροβόλῳ ἐγένοντο ἕξ, ἤρκουν διὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας· ὁ ὀβελός, τρεῖς πυρόλιθοι, τεμάχιον ὕσκας, ῥάκη τινὰ πρὸς καθαρισμόν τοῦ πυροβόλου, καὶ τεμάχιον λεπτοῦ δερμάτος διὰ γόμωσιν, ἐν ἐλικοστροφίον, εἰς κράκτης τῶν ἰνδιάνων, καὶ ἐν σακκιδίον ἁλατος—τὰ πάντα ἦσαν ἐν τάξει, καὶ ἐνῷ ἔρχεν ὀλίγην πυρίτιδα εἰς τὸ τακτικὸν του κέρας ἀπὸ ἄλλου μερίζονος, ὁ Πόππου ἤρχισε ν' ἀνησυχῇ ἐν τῇ κλίνῃ του καὶ νὰ κλαυθμηρίζῃ ἡσύχως—ὡνειρεύετο.

«Χυ! εἶπεν ὁ Στέφανος, θεωρῶν τὸν σύντροφόν του μειδιῶν», ὁ γέρον Ἰνδός, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐσχάτως ἐκυνήγησα τὴν ἄρκτον, μοῦ εἶπεν, ὅτι, ἐὰν βάλης τὸ ῥινόμακτρόν σου ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν ἐνυπνιαζομένου σκύλου, καὶ ἔπειτα θέσῃς αὐτὸ ὑποκάτω τῆς κεφαλῆς σου καὶ πλαγιάσῃς νὰ κοιμηθῇς, θά ἴδῃς τὸ ἴδιον ὄνειρον, τὸ ὁποῖον εἶδε καὶ ὁ σκύλος. Νὰ δοκιμάσω εἰς τὸν Πόππου;»

Ἦδη ὁ Πόππου ἤρχισε νὰ λακτίζῃ, ὥς ἐὰν εὕρισκε το εἰς καμμίαν στενὴν ὁπὴν, προσπαθῶν νὰ ἐξέλθῃ, καὶ ἐκλαυθμηρίζε ὁρμητικῶς.

«Θά δοκιμάσω, θά δοκιμάσω», εἶπεν ὁ γέρον, λαβὼν δὲ ῥινόμακτρον ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ κοιμώμενου ζώου, καὶ προσεκτικῶς παρατήρησε πάσας τὰς κινήσεις αὐτοῦ. Ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἔμεινε ἐντελῶς ἀκίνητον· μόνον ἡ ταχυτέρα ἀναπνοή του ἐδείκνυνεν, ὅτι τὸ πνεῦμά του (καὶ οὐχὶ τὸ ἐνστικτόν, διότι τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὀνειρευθῇ) εὕρισκετο ἐν ἐνεργείᾳ. Ἐπὶ τέλους ἤρχισε νὰ ξέτῃ διὰ τῶν προσθίων ποδῶν, ἔμεινε πάλιν ἡσυχον ἐπὶ τινὰ καιρὸν, σινεστράφη ἐν μεγίστῃ ζωηρότητι, καὶ ἔπαυσε πλέων κινούμενον. Ὁ Στέφανος ἔπειτα ἔλαθεν ἡσύχως τὸ ῥινόμακτρον ἀπ' αὐτοῦ, ἔθεσεν αὐτὸ κάτωθεν τῆς κεφαλῆς του, καὶ ἐ-

κοιμήθη πάραυτα σχεδόν διότι ὁ αὐτόχρημα κυνηγὸς πρέπει πάντοτε νὰ ἐπωφεληται ἐκ τοῦ καιροῦ τῆς ἀναπαύσεως, διὰ νὰ μὴ ᾧσι βεβαρυμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ του, ὅταν ἀπαιτῆται νὰ μένη ἄγρυπνος καὶ προσεκτικός.

Ὁ φθινοπωρινὸς ἥλιος ἀνέτειλε φαιδρὸς καὶ θερμὸς ἐπὶ τῆς καλύβης τοῦ κυνηγοῦ, ἐν ᾗ οἱ κάτοικοι ἐκοιμῶντο ἐλαφρῶς. [Ἔπεται συνέχεια.]

ΑΙΣΙΩΜΑΤΑ

Πλήρως ἐφόσον προβαίνει ἡ ἐπιχείρησίς σου. Τὰ μετρητὰ ποιοῦσι πολλοὺς φίλους.

Ἐάν πρέπει νὰ πραχθῇ τι πρέπει νὰ πραχθῇ καλῶς.

Γίνου κάτοχος τοῦ ἔργου τὸ ὅποῖον ἀνέλαβες, οἷον-δήποτε καὶ ἂν ᾖναι τοῦτο.

(Μὴ θεωρῆς τίποτε παραπολὺ μικρὸν διὰ νὰ ᾖναι ἄξιον τῆς προσοχῆς σου, καὶ οὐδὲν παραπολὺ μέγα διὰ τὴν προσπάθειάν σου.

Γίνωσκε ἐν παντὶ καιρῷ τὴν ἀκριβῆ κατάστασιν τῶν ὑποθέσεών σου. Τοῦτο δύνασαι νὰ πράττης μόνον διὰ τῆς τηρήσεως ἀκριβῶν λογαριασμῶν.

Ἔχε καλοὺς τρόπους, καὶ πάντοτε μεταχειρίζου τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς πλουσίους, εὐγενῶς.

Μὴ περιμένῃς νὰ ἔλθῃ ἡ ἐργασία πρὸς σέ· πρέπει νὰ τὴν ζητήσης.

Ἐκ δύο μέσων πρὸς τοποθέτησιν χρημάτων ἐκλεξε τὸ ἀσφαλέστερον μᾶλλον ἢ τὸ ὑποσχόμενον μεγάλους τόκους.

Ὁ τόκος εἶναι σκώλῃς ἔχων παραπολὺ μέγαν στόμαχον.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ὁ νέος ἀντι-δισιλεὺς τῆς Αἰγύπτου Τεουφίξ, ὥσπερ τὴν οἰκονομίαν εἰς βαθμὴν ἀπίστευτον. Ἡ οἰκονομικὴ του θραπεία ἡλαττώθη εἰς ἄκρον καθέκαστον δὲ μῆνα οἱ μισθοὶ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ πληθύνονται ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐποπτείαν ἡλάττωσε τὴν ἐπιχορήγησιν του σημαντικῶς οὐδὲν δὲ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ θυλάκιον, αὐτόπτης δὲ μάρτυς μ' ἐβεβαίωσε, λέγει ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου», ὅτι εἶδεν αὐτὸν σβεννύοντα λαμπάδας, αἱ ὅποια ἐκαίοντο εἰς κενὸν δωμάτιον.

* * * Τὰ ἀνωτέρω περὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κεδίβου Τεουφίξ τάσεων ἤρχισαν φαίνεται μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν αὐτοῦ ἐν τῷ ἀξιώματι· διότι κατὰ τὴν ἀνακρίρυσιν αὐτοῦ, ἔδωκεν εἰς τὸν κομίσαντα τὸ φερμάνιον εἰς Αἴγυπτον Φουάτ πασᾶν, αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του πλὴν τῶν ἄλλων πολυτίμων ἀντικειμένων καὶ τὰ ἐξῆς ποσὰ εἰς μετρητὰ. Αὐτὸς ὁ Τεουφίξ 250,000 φρ. ἡ σύζυγος αὐτοῦ 500,000 φρ. ἡ μήτηρ αὐτοῦ 250,000 φρ. καὶ ἡ Αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις 400,000, ἥτοι ὁ Φουάτ ἔλαβε δι' ἐν ταξιδίον ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι Καΐρου καὶ ὀπίσω 1,100,000 φραγ.

* * * Σημαντικὸν ἐμπόριον διεξάγεται μεταξὺ τῆς Τραπεζοῦντος καὶ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας εἰς λεπτοκάρυα. Ἡ ἀπὸ Βατὰκ μέχρι Κερασοῦντος χώρα παράγει τὸν καρπὸν τοῦτον ἐξ οὗ εἰσπράττονται κατ' ἔτος ὑπὲρ τὰς 20,000 λίρ. στερλίνας.

* * * Καθειλκύσθη κατ' αὐτὰς ἐν Τουλῶνι νέον γαλλικὸν θωρηκτὸν ὁ «Ναύαρχος Duperré» 8500 ἵππων δυνάμεως.

* * * Ἐκ σιδηροδρομικῶν δυστυχημάτων κατὰ τὰ ἔτη 1868—1877 ἐν Γαλλίᾳ ἐπληρώθησαν 2158 πρόσωπα καὶ ἀπέθανον 218.

* * * Ὁ θραμέλιος λίθος τοῦ κάθεδρικοῦ ναοῦ τῆς Κολωνίας κατετίθη τὸν Αὐγούστον τοῦ ἔτους 1248, ἥτις ἀριθμεῖ ἡλικίαν 634 ἐτῶν.

* * * Ἡ φυλλοξέρα ἐν Γαλλίᾳ ποιεῖ θραῦσιν ἰδίᾳ ἐν τῷ Νομῷ τῆς Γιρόνδης. Ἐκ δύο ἑκατομ. ἑκταρίων ἀμπελώνων καθ' ὅλον τὸ Κράτος ὑπολογίζεται ὅτι σχεδὸν 400,000 ὁλοσχερῶς κατεστράφησαν καὶ 200,000 ἑτέροι χιλιάδες εἰσὶ σπουδαίως προσβεβλημένοι, ὁλόκληρος δὲ ἡ προσγενομένη εἰς τὴν Γαλλίαν ζημία ἀνέρχεται εἰς ὑπὲρ τὰ τρία δισεκατομμύρια φράγκα.

* * * Ἐπιτροπεία ὑπὸ τῆς Πρωσικῆς κυβερνήσεως διορισθεῖσα νὰ ἐξετάσῃ ποία ἡ καταλληλοτέρα μελάνη διὰ τὰ δημόσια ἔγγραφα, ἀπεφάνητο ὅτι ἡ ἐξ ἀνιλίνης δύναται εὐχερέστερα νὰ ἀποσβεσθῇ, μόνη δὲ κατάλληλος δι' ἔγγραφα προσωρινά εἰς μακροχρόνιον διατήρησιν εἶναι ἡ ἐκ βαλανιδίων.

* * * Ἡ ὀλικὴ δύναμις τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ τὸ πρὸς-χρὲς ἔτος ἔσται 968,300 ἄνδρες. Ἐκ τούτων 407,796 θέλουσιν ἀνήκει εἰς τὸν ἐνεργὸν στρατόν. Καὶ τὸ μὲν πεζικὸν ἔσται 108,729, τὸ ἱππικὸν 16,363, τὸ πυροβολικὸν 25,221 τὸ μηχανικὸν 4,544 κτλ.

* * * Κατὰ τὸ 1881 ἡ Ἑλβετία θέλει ἀνοίξῃ ἑκθεσιν διεθνή ὥρολογίων, ἀδαμαντίνων κοσμημάτων καὶ μουσικῶν κιβωτίων.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ πωλοῦνται εἰς μετρίας τιμὰς τὰ ἐξῆς :

Τὰ Ἀπαντα τοῦ Σολομοῦ.

Θρησκευτικαὶ Μελέται.

Ὁ ΔΙΚ. Διήγημα τερπινότατον.

Αἱ ΔΥΟ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΙ.

«Πολιορκία καὶ ἄλλωσις Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων» ἐν ἔτει 1453 κατὰ τὰς πηγὰς, ὑπὸ Α. Δ. Μορτμάνου.

Ἡ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ καὶ ἡ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ τοῦ 1878 ἐν Μακεδονίᾳ Ἡπειρῶ καὶ Θεσσαλίᾳ μετὰ εἰκονογραφιῶν, ὑπὸ ΜΙΑΤΙΑΔΟΥ Δ. ΣΕΪΖΑΝΗ.

Εὐρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς

ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ

Τὸ ὅλον Σύγγραμμα ἀποτελεῖ 27 περίπου τυπογραφικὰ φύλλα εἰς ἐκλεκτὸν χάρτην καὶ τιμᾶται Δρ. νέας 5.

Ἡ «Μέλισσα τῆς Ἑρμοπούλεως» μηνιαῖον περιοδικόν, ὑπὸ Μ. Ε. Προχέρση, ἐν Ἑρμοπούλει, 1879.

ΑΝΑΤΟΛΗ, σύγγραμμα περιοδικὸν δις τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον, ὑπὸ Α. Σ. Λιβαθινοπούλου, ἔτος α. τεύχος α. 15 Σεπτεμβρίου, ἐν Ἀλεξανδρίᾳ, 1879.

Οἱ μεταβάλλοντες κατοικίαν Συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ εἰδοποιῶσι τὸ Γραφεῖον ἐγκαιρῶς πρὸς τακτικὴν διανομὴν τοῦ φύλλου.

Νέος ἡθικὸς ζητεῖ θέσιν ἵνα ὑπηρετῇ καὶ ἐξακολουθεῖ εἰς τὸ σχολεῖον. Πληροφορίαι εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τῆς «Ἀθηναΐδος».